

Ágyúcső

Ülök a buszon és olvasok.

Hogy mit olvasok? Egy olyan könyvet, melynek cselekménye a második világháború vége felé, a nyilasuralom alatt játszódik. Deportáltak, munkaszolgálatosok mindennapjait mutatja be, szerepel lapjaiban továbbá puskatus, szögesdrót, barakk-tábor, ijeszmi. Szexről még csak véletlenül sem esik benne szó.

Persze, egyazon szövegnek két, vagy akár több olvasata is lehetséges. Valamelyik megálló után melém sodródik egy egészen, mondhatni rendkívül ártatlan tekintetű lány, főleg hajú és beleolvas a kötetbe. Igazán kár, hogy nemsokára le kell szállnom. Elsüllyesztem a könyvet, fölállok...

Tee, megmondanád, mi a címe annak a könyvnek, és hogy ki írta? — A lányok már ketten vannak. A másik még légiesebb.

Megmondom a szerzőt, címet, elsodor a tömeg, leszállok... Közben még hallom: — Ezt megveszszük! Juj, de izgi, azt a, de szexi!

Állok, mint egy szélütött, a járdán: vajon mi szexit találhattak ezek ebben? Csak nem... Csak nem azt a tankcsapdába esett tankot a 256. oldalon, amelynek ágyúcsőve harcra készen mered ki a gödörből?

Úgy érkeztem meg, ahová indultam, mint akit súlyos gondok gyötörnek. Már megint összezavarták a világképemet.

Farkas Csaba

Műholdas televízióadás

Az Euelsat I. F. 1 műholdról sugárzott televízióadásokat is nézhetik már Székesfehérvárott, a nagyközösségi antennahálózatra kapcsolt több mint 25 ezer otthonban. A Székesfehérvári Ingatlankezelő Vállalat — a Magyar Posta engedélyével — megvásárolta és felszereltette a Budapesti Telekabel Kiszövetkező műholdas adás-vevő berendezését. Először a Sky Channel programját a 12-es csatornán foghatták már a héten a televíziótulajdonosok. Úgy tervezik, hogy az idén még két újabb műholdas adás-vételi lehetőségét teremtik meg a városban. Előreláthatóan karácsonykor már nézhetik az angol Super Channel és a francia tv 5-öt is a székesfehérváriak.

Luca, Luca, téglá...

A tölem telhető csöndes szóval mondom csak, hogy egyszemélyes Luca-díjat alapítottam néhány évvel ezelőtt. Ahogy a Luca széke nehezen készül, annak szántam minden évben a díjat, aki a töle már nem is telhető lassúsággal épít. Beleszóltak a körülmények, első alkalommal adhattam ki a díjamat, aztán jó sokáig nem. Ne tessék most arra gondolni, hogy illetékesek megsértődtek volna, és leragasztották a számát, netán megfogták a kezemet, mert ilyenről szó sincsen. A saját körülményeim szóltak bele. Ilyen díjat csak pihent ésszel szabad kiadni.

ette volna meg, nem ám ott, ahol a földről is fölérnek, jöttek mások hegesztőpisztollyal, és minden emeleten kiemelték belőlük a teherfölvonó helyét. Nem hiszem, hogy az iskola legelső osztályában is tanítanak ekkora célszerűtlenséget! Arról most gusztustalan lenne beszélni, hogy megérkezett egy rakomány akármí, aztán sorba jöttek a csomagszállító kisautók, és kisebb adagokra porciózva elhordták. Jó, ha a népi ellenőrök munkáját is beépítjük egy ekkora épületbe, ha már a bérelszámolóké benne van. A vasárnap, mindenki tudja, vastagabban fizet, ezért vasárnaponként éri meg legjobban lazsálni egy sürgős építkezésen. Régióta el is lehet bújni benne, a macska nem találja meg ennyi lakás ennyi szobájában az egeret. Kellő tisztelettel ajánlom föl tehát magánalapítványom pénztelen díját a sok hivatalos kitüntetés mellett.

Legnagyobb fájdalommal a negyediket adom oda. Sajnos, összevont díj lehet csak, az újszegedi víztorony is el akart süllyedni annak idején, a sportuszoda is süllyedésből lett sportcsarnok. Talán mondanom se kell, hová szánom a mostanit. Nagy dugót kaptunk a dugóalappal, igen nehéz elviselnünk. Azért fáj ennyire, mert benne járhatam nemrég. Ha helikopterrel érkezünk volna — mert egy igazán új klinika már azt is megérdemelné —, talán lelkesedve távoztunk volna, annyi ész, értelem, lelemény és izlés van beleépítve, ilyet még nem láttam. Annak a négyeszetiz ágynak a majdnem-majdnem hetenként cserélődő rengeteg emberét sajnálom, akik egy évvel később jöhetnek ide meggyógyulni. Nincs az a földuszasztott adminisztráció, amelyik ilyen késedelmek árát ki tudná számítani, mert se pénz, se számmal nem fejezhető ki. Tisztességtelen is annyi ész, értelm, leleményt, izlést és gyógyítószándékot kényszerpihenőre itélni alapvető gond, az alapozás miatt. Úgy enyhíthetnek csak szavaim súlyán, nehogy azok is lefele nyomják, ha minden korábbi süllyedést is ide számítok. Igaz, hírlík már, nem súlylyed tovább.

Külön jutalomban, meleg kézfogásban részesíteném azt az akárcit, aki papiros nélkül meg tudná mondani, mióta épül városunk legnagyobb, legelegánsabb Lucaháza, mert én nem tudom. Az, amelyik a Nagyrúház oldalában áll. A világ összes rontó-Lucája ha itt verődött volna össze, akkor is szükség lett volna állami vállalat önzetlen segítségére. Amikor építőtanulók lepték el a falakat, és rakták téglára a téglát, akkor nagy-szerűen haladtak. Nyilván, az osztályzatuk is mulott rajta, de amikor magukra maradtak a törzsépítők, hónapok is eltelték egyetlen centi változtatás nélkül. Pardon, megint félbeszéltek! Alighogy fölrakták a függő-

De jó lenne, ha legalább karácsonykor, akár az éjféli mise idején, fölállván akármelyik Luca házra, megláthatnánk végre az igazi boszorkányt. A legújabb mechanizmus küszöbére állanak is elég lenne érte, ha legalább küszöbe lenne már.

Horváth Dezső

Rekonstrukció

Növekszik a lakosság tejfogyasztása; az igények kielégítésére a mezőgazdasági nagyüzemek tehenészeti telepein az eddigi legnagyobb szabású rekonstrukciós program megvalósításán dolgoznak, részben állami támogatással. A MEM adatai szerint csaknem száz létesítmény teljes felújítása, műszaki átalakítása és teljesítményének fokozása van folyamatban. Az idén, az év elején kezdődött munkálatok

egy része áthúzódik 1988-ra. Nem azért, mintha az építkezések és a műszaki szerelvények túlságosan megkésett volna; a határidőket a létesítmények többségénél sikerült tartani, ám számos helyen olyan nagyszabású korszerűsítésre kerül sor, hogy jóformán csak az épületek tartóvázai maradnak helyükön, a belső tereket csaknem teljesen át kell formálni. Mindez huzamosabb időt vesz igénybe.

Egy hír nyomában

Szép színház—jó színház?

Ha elfogadjuk, hogy a téma az utcán hever, a hirt se keressük sokkal messzebb. Széchenyi téri padok fölött, vendéglői civakodásokban, baráti, „én aztán tudom” játékokban dobáljuk egymáshoz a vélt és valós városi újdonságokat. Ezeket nemes egyszerűséggel pletykáknak is nevezhetnénk. Legutóbb — gondolom az egyik sor végén állóként — arról tájékozódhattam a mindenhol fel-lehető Jólértesülttől, hogy „lassan összedől a hosszú évekig üjtgatott szegedi színház, recseg, ropog és beázik, talán már az előadások is elmaradnak”.

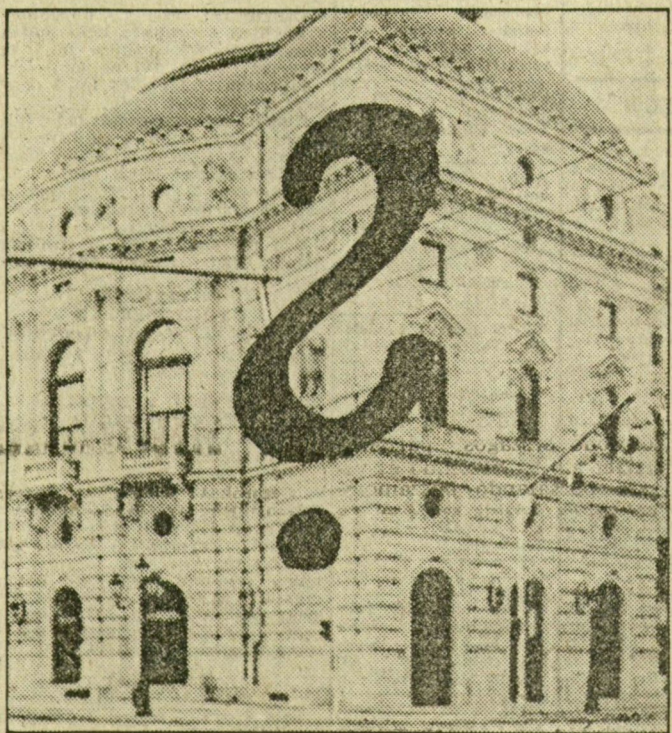
Hivatkozhattam én kitüntetett építőkre, pompázó színre, fotóalbumokba kíváncsi homlokzatra — naivságom egy kezlegyintéssel elintéződött. Csoda hát, ha találkozót kértem színházi illetékesektől? Tollforgatóként inkább így mondanám: csak kötelesség. Mint ahogy szavakat is igyekszem, kommentár nélkül, hűen visszaadni.

*

„A Szegedi Nemzeti Színház felújítása után, 1986. október 4-től üzemel. Ez idő alatt valóban nem kevés gond merült fel, de egy előadást sem kellett elhalasztani műszaki okok miatt.” (Györkei Sándor, a színház gazdasági igazgatója.)

„Az elmúlt egy év alatt nem kerültek el bennünket a bajok. Ezek nemcsak működésünket nehezítik, de bizony a nézőket is zavarják. Kezdem a szellőzőberendezéssel. Hangja miatt épp az előadások alatt nem tudjuk üzemeltetni, s hogy ez mit jelent: melegebb hónapokban, aligha kell magyaráznom. Bevallom, eddig semmilyen megoldásra nem jutottunk. Levelezések, tervezői magyarázkodások ugyan már történtek ez ügyben.

A másik fő gondunk, hangrendszerünk egy kicsi, de annál lényegesebb pontja — a vezérlőpult. Ezen megy át minden hangvonal. Nem is volt baj, amíg az ideiglenes berendezés üzemelt. Idén viszont megérkezett a véglegesnek szánt pult, ami közel negyzeres áron már olyan zajokat, torzításokat produkál, amelyek használatát erősen korlátozzák. Az alapjazt sajnos közönségünk is észleli. A korlátozást csupán annyiban, hogy nem tudjuk biztosítani a megfelelő hanghatást. Mondjam, milyen gond ez annál a társulatnál, amely bemutatta a Hair-t és a Jézus Krisztus szupersztárja készül?

Hogy mit tettünk ez ügyben? Többször is reklamáltunk már a kivitelezőnél, igazságügyi szakértőt is bevontunk az ügybe, aki minden kifogásolt pontban melénk állt. De megoldást csak a jövő nyári garanciális munkáktól várhatunk. Addig pedig mi javítgatjuk, fejlesztgetjük a hangrendszert.

Ugyanez vonatkozik a zenekari süllyesztő-emelő szerkezetre. Működésében közben olyan feszültségek keletkeznek, amelyek szinte az egész színházat megrázzák. A magyarázat egyszerű: megcsavarodtak a vezetősínek. A megoldás, úgy tűnik, már sokkal nehezekebb. Hiszen a gyártó cég először elismerve hibáját, küldött egy részletes javítási tervezetet, majd az ígért időpontra meg sem jelent, nemhogy befejezte volna munkáját. Csak abban bízhatunk, hogy a jövő nyárnál tovább már nem késnek.

Ami pedig a beázást illeti — ez is tagadhatatlan tény. Oka a rossz tetőszerkezeti illesztés. Következmenye pedig: a tető egy részének faszervezete teljesen átvízesedett, víz került a csillárházba, az épület hátsó traktusának két oldalába. A hibát kijavították, s most „száradunk”. Bizva abban, hogy többször nem kell mestereket hívni a tetőhöz, s az épület gerendái sem károsodtak tartósan.” (Kocsis József, a színház műszaki vezetője.)

„Hadd zárjam azzal ezt a felsorolást, hogy mi mindent

megteszünk a zavartalan üzemelés érdekében, és 1988 nyarán valamennyi hibát ki kell javítani a kivitelezőknek.” (Györkei Sándor.)

*

Bevallom, jó negyedórát azon gondolkodom, milyen ügyes, főleg tanulságos befolyás illenek a cikk végére. Intelmek? Netán panaszokból levont, mélyen szántó általánosítások? Biztatás, vagy izgatás? Aztán csak ennyire képes kezemből a toll: kommentár pedig nincs!

De, ha jól emlékszem, ezt is ígertem...

B. Z.

A Gólem

Évtizedek óta sulykolták belénk, hogy ha országunk túlságosan nem is fejlett, de gondjai napról napra fogynak.

Mostanára ez a sulykolás megszűnt. Az emberek viszont már önsúlykolóvá váltak. Minden külső tudatformáló hatástól függetlenül, Gólem-módra élni kezdett, önállósult bennük a gondok fogadásának kényszerképzete. „Kifelé” persze siránkoznak, mert siránkozni divat, de „befelé” azt mondják magukban: nem eszik a kását forrón, illetve, ej, ráérünk arra még!

Ez utóbbi mondatrész mintha valahonnan ismerős lenne. Egzotikus országok, mindenféle szigetek, félszigetek, vagy mi a szöszök előznek meg minket gazdasági téren, s a káprázatosnak, műveletlen, ám ennek tudatában nem levő nagyközönség még mindig ott tart, hogy azok a fejletlenek. — Hogyan? — fintorog a művelt magyar. — Fejlődik Kína, Törökország? Nevetséges. Hogy Finnország igen fejlett? A nevét sem hallani, hát miért lenne fejlett. Elhagy minket Malaysia? Olyan ország nincs is.

A hajdan Gólem-képző illetékesek nemigen tudnak mit kezdeni e jelenséggel; a Gólem életre kelt, arra megy, amerre jönnek látja, azt teszi, amit a kedve tart. Az emberek pedig állnak és várnak. Tapsra, Godot-ra, csodára, mindenféle ilyesmikre.

F. Cs.